

Domnule Tom Gallagher,

V-am citit cu atentie editorialele din ultimii ani. Am incercat sa inteleg ratiunile pentru care un cetatean roman care preda in Anglia se transforma in comisar sovietic.

Suficiența unor judecati partizane, siguranta in aprecierea oamenilor si a evenimentelor din Romania din partea cuiva care își petrece majoritatea timpului in West Yorkshire, trebuie sa recunosc ca m-a fascinat.

Felul in care dezvoltati antipatii față de cei care își dau demisia din comandourile prezidențiale – cum ar fi Renate Weber –, felul in care stigmatizati personalitati politice importante din Romania – Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Adrian Severin, ș.a – explicand, cu hotarare, cine este “bun pentru Cotroceni” și cine este “bun pentru Orient”, mi s-au parut remarcabil.

Sigur ca aveți dreptul, ca orice cetățean roman (apropro aveți cetățenie romana?), sa faceți judecați politice de valoare asupra a ceea ce nu merge bine in țara (ma refer la Romania, nu la Marea Britanie!). Totuși, calitatea de judecator de destine pe care vi-o asumati – in calitate de profesor la Bradford pentru conflicte etnice și pace – mi se pare exagerata.

Oricum, mi s-a parut penibila scrisoarea paraciosa pe care ați adresat-o impreuna cu V. Tismaneanu (un mare admirator al lui Ion Iliescu – din cate țin minte) ministrului de externe al Suediei, Carl Bildt, la inceputul lunii mai, pentru “a-l indemna sa-și indrepte atenția inca o data catre Europa de Sud Est”, in special catre Romania (“pentru a lua cunostiinta de situatia politica ingrijoratoare” din tara), de copii nereconoscatori și iresponsabili voiau sa-l suspende pe președintele Traian Basescu și sa-i demita pe “reformatorii” pe care el i-a promovat in funcții guvernamentale. Menționați in scrisoare, deprimat și preocupat, situația cea mai flagranta, cea a demiterii “curajoasei doamne ministru de justiție, Monica Macovei”, cea care a facut Romania sa adere la UE la “la data prevazuta”. Probabil insa ca nu va mai amintiti cine a lucrat pentru a se ajunge la stabilirea “datei prevazute”.

Nu voi comenta sugestia jenanta, dupa care Traian Basescu “se aseamana acelor actori rezonabili și reformatori din perioada crizei iugoslave”, in timp ce Calin Popescu Tariceanu, elegant și fluent in limbi straine, ar semana mai mult cu Miloșevici, fiind mai apropiat standardelor formale ale elitei europene. Banuiesc ca ați avut in vedere pozițiile celor doi exprimate in legatura cu proiectul referitor la statutul provinciei Kosovo.

Am facut aceasta introducere mai lunga, pentru a ajunge la un comentariu publicat de dumneavoastra in Romania Libera, din 13 iulie, care imi ofera prilejul catorva reflectii despre justitie si manipulare in Romania de astazi. O sa-mi permit sa sintetizez teza din articol: Monica Macovei, simbolul binelui justitiar, este astazi izolata si ostracizata, in vreme ce Adrian Nastase, simbolul oligarhiei corupte si cinice, e din nou in urcare. Aceste doua fenomene paralele simbolizeaza, dupa dumneavoastra, esecul reformei in justitia de la noi. Principala dumneavoastra teza e legata de ideea de solidaritate. Societatea civila a tradat-o, in buna masura, pe Macovei in vreme ce oligarhia a ramas solidara cu mine.

Am aflat, de multa, vreme ca orice manipulare creatoare de imagini eficiente trebuie sa plece de la fotografii in alb si negru intens. Articolul dumneavoastra este o astfel de poza, retusata pana la despartirea definitiva de realitate. Monica Macovei, din aceasta poveste, provine din “marea familie politica a institutiilor civice”, a luptat pe viata si pe moarte cu coruptia si s-a trezit acum “surghiunita aidoma poetului roman Publius Ovidius Naso cu peste doua milenii in urma”. Simplu, emotionant, dupa un model hollywoodian care imbina, iscusit, eroismul si romantismul. Ce ne facem insa daca realitatea este diferita?

Monica Macovei provine, de fapt, din “marea familie politica” a procuraturii. A lucrat in sistemul comunist de justitie ani buni, intr-o zona in care nu ajungeai fara referinte excelente. Imi aduc aminte, cand s-a prezentat pentru a candida la un post important la Adunarea Parlamentara a Consiliului Europei, in cv-ul transmis parlamentarilor, la perioada profesionala de dinainte de 1989, a notat, cu naivitate, “jurist” și nu “procuror” in regimul Ceaușescu. Nu ar fi dat bine la imagine. A fost eliminata din procuratura in timpul guvernarii CDR, cand i s-a reprosat ca tine pe loc dosare. Daca din motive de vointa sau de neputinta, conteaza mai putin acum. Atunci a devenit dansa avocat, si a inceput sa se implice si in “viata civica”.

Doamna din povestirea dumneavoastra a incercat, vreme de doi ani, sa repolitizeze justitia. Situatia in care s-a gasit era hilara. A acuzat faptul ca guvernul pe care l-am condus influenta magistratii dar, s-a dovedit, ca din cauza legilor promovate tocmai de acel guvern, dansa nu putea influenta

aceeasi justitie, nu putea numi pe cine dorea in functii, nu putea controla cum trebuie mersul dosarelor. Asa ca a promovat, de-a valma, un pachet de norme care ne intorceau cu vreo trei ani in urma, plecand de la o premisa cat se poate de seducatoare: **politizarea promovata de dansa era buna pentru ca dansa insasi reprezenta binele.**

In acest moment, doamna Macovei nu e exilata, e angajata pe bani buni de un guvern din Balcani, la recomandarea guvernului britanic care, dupa cum am aflat din presa, a si finantat intregul transfer.

In castingul din articolul dumneavoastra, eu reprezint raul. Sunt un "oligarh" care a stiut sa-si pastreze sangele rece intr-o situatie dificila, si acum ma vad "reabilitat" prin sustinerea oligarhiei din care fac parte.

Nu o sa va intreb cum m-au sustinut "oligarhii" care, de fapt, dupa alegeri, s-au orientat spre noua putere. Orice scenariu de film are si punctele lui slabe. Si nu vreau sa vorbesc prea mult despre mine. Dar daca urmariti atat de atent mersul reformelor din Romania, nu pot sa nu risc o intrebare. Dumneavoastra stiti care sunt "gravele infractiuni economice" pentru care am fost trimis in judecata? Stiti ca ele se refera la tocurile de la cateva ferestre, la carpe de praf si la farfurii de plastic pentru uz propriu cu care as fi facut contrabanda? Daca, in perioada guvernarii mele, doamna Macovei ar fi fost trimisa in judecata pentru asemenea fapte, ati fi denuntat, probabil, un dosar politic menit sa-i distruga imaginea.

Sau, o alta intrebare. Ce parere aveti despre justitia realizata doar la televizor? Despre procurori care isi anuntau din timp programul zilei ca sa fie filmati intens in fata casei mele? Si despre aceiasi procurori care isi schimbau brusc programul a doua zi dupa ce imi dadusem demisia din toate functiile? Seamana asa ceva cu o justitie in care au fost implementate "standardele etice europene" la care va referiti?

De fapt, ca sa fiu exact, articolul dumneavoastra denunta societatea civila romana care nu ar fi sprijinit-o pana la capat pe doamna Macovei. S-o sprijine in ce? In continuarea acelorasi proceduri compromitatoare la care m-am referit mai sus? In promovarea altor pachete de legi care schimbau ce se schimbase deja, in asa fel incat nici magistratii si nici justitiabilii sa nu mai stie pe ce lume traiesc? Care a fost eficienta doamnei Macovei? Dumneavoastra stiti ca singura condamnare efectiva a unui "baron local" in Romania este rezultatul unui dosar instrumentat in timpul guvernarii PSD?

Ca o concluzie, mi se pare incorect sa treceti de la analiza evolutiilor din Romania (politice, strategice), in calitate de profesor pentru conflicte etnice si pace la universitatea din Bradford, la **implicarea directa in viața politica din Romania** fara sa va asumați, traird aici, consecințele unor opțiuni politice pe care incercați sa le modelați conform unor resentimente,

sau, in general, subiectivitați care nu pot avea nici o legatura cu studiul obiectiv, imparțial, al unui cercetator din strainatate.

Articolul dumneavoastra este din pacate, continuarea unei atitudini total partizane bazate pe un basm care a facut si face mult rau realitatii. Stiu mai bine ca multi altii cate neajunsuri a avut si are sistemul judiciar romanesc. De aceea stiu inasa ca ele nu se vor rezolva prin mici revolutii nascute si consumate in cabinetul unui ministru. Dar mai sunt constient ca "epoca de aur" a justitiei romane, sub mandatul Monicai Macovei, nu e marcata de realismul necesar si aducator de rezultate ci de partizanate oarbe. Altfel spus, *a la guerre comme Gallagher...*

Monica Macovei a reusit partial "sa-si faca treaba" in justitia romana. Sper ca dumneavoastra sa reusiti sa evitati acest lucru.

Adrian NASTASE